

WhatEver Will Be

We are formed by what we desire

TWO TRANSGENDER WOMEN, A FILMMAKER AND THEIR STRUGGLE FOR CHANGE

Een film van Esther Prade

Ooit waren ze hartsvriendinnen: de transseksuelen Cilla en Ilona. Maar Cilla's onverantwoorde leefstijl en vooral scepsis ten aanzien van Ilona's wens een 'echte' vrouw te worden, veroorzaken een breuk. Regisseur Esther Prade volgde de twee jarenlang en ontdekte dat hun worsteling met het leven veel gelijkenis vertoont met hoe zij zelf in het leven staat. Resultaat: WhatEver Will Be, een indringende film over anders-zijn.

Land Nederland - Speelduur 76' - Jaar 2013 – Genre documentaire

De feestelijke wereldpremière 26 mei 2013 15.30 uur

Met een openingswoord van wethouder Korrie Louwes (D66, gemeente Rotterdam).

In aanwezigheid van de twee hoofdpersonen Cilla en Ilona, de crew en regisseur Esther Prade.

Filmtheater Lantaren Venster Rotterdam

Daarna in diverse theaters in Nederland o.a.

Zaterdag 1 juni 2013, 16.00 uur Rialto , Amsterdam

Zondag 9 juni 2013, 14.15 uur LUX, Nijmegen

Maandag 10 juni 2013, 21.00 uur, Filmtheater Hilversum

Zaterdag 29 juni 2013, 17.00 uur 't Hoogt, Utrecht

November 2013 uitzending in twee delen bij RTV Rijnmond

Distributeur: Memphis Film & Television
Maliebaan 24-26, 3581 CP Utrecht
T. +31 30 233 20 23
E. info@memphisfilm.net

Publiciteit (interviews, screener, foto's):
Memphis Film & Television
Maliebaan 24-26, 3581 CP Utrecht
T. +31 30 233 20 23
E. info@memphisfilm.net

Publiciteitsfoto's ook te vinden op <http://www.memphisfilmtv.com/presskits/>

WhatEver Will Be

Twee transgender vrouwen, een filmmaker en de strijd om te veranderen

"Hoe kun je dan weten of je een penis of een vagina moet hebben?" Het is Cilla die deze vraag provocerend voorlegt aan haar vriendin en huisgenoot Ilona. Zij en Ilona zijn beiden transseksueel. Maar er is een verschil: Ilona overweegt heel serieus de grote stap van een geslachtsveranderingoperatie te zetten, terwijl Cilla die beslissing maar niet kan en wil nemen. Zij vindt Ilona's wens ongeloofwaardig; in haar ogen is Ilona niets meer dan een travestiet met vage vrouwelijke neigingen. Cilla voelt zich immers al vrouw zo lang ze zich kan herinneren, Ilona weet dat pas relatief kort. Hoe kan ze dan zo zeker weten dat een 'definitieve verandering' de juiste beslissing is? Hoe vaak heeft Cilla al niet gezien dat zo'n transformatie leidt tot depressie, ja zelfs tot zelfmoord? Haar scepsis is een van de redenen waarom de vriendschap tussen de twee bekoelt en zelfs omslaat in regelrechte vijandigheid van Cilla jegens Ilona.

Cilla en Ilona

Cilla, in Suriname geboren als Cedric, leidt een uitbundig leven. Te uitbundig misschien, want haar drugsgebruik brengt haar regelmatig in grote problemen. Het overkomt haar verschillende keren dat ze haar huis wordt uitgezet. Met hangen en wurgen probeert ze het hoofd boven water te houden.

Op een SM-feestje ontmoet ze Dennis, geboren in het Twentse Borne en werkzaam bij een prestigieus advocatenkantoor in Rotterdam. Dennis, die lange tijd dacht dat hij aseksueel was, heeft nog maar net ontdekt dat hij in het verkeerde lichaam is geboren, dat hij een vrouw is. Hij besluit verder door het leven te gaan als Ilona. Om de verandering te markeren stuurt hij zijn familie en vrienden een (weder)geboortekaart, met als motto *Que sera (wat ook moge zijn)*.

Ondertussen helpt Cilla hem zijn vrouwelijkheid te ontdekken en te ontwikkelen. Ze trekt bij hem in in zijn Rotterdamse appartement.

Maar de vriendschap loopt op de klippen. Na een hele reeks incidenten zet Ilona haar huisgenoot op straat. Cilla wil daarna niets meer met haar te maken hebben. Maar hun levens gaan door: Ilona ondergaat de operatie en ontdekt eindelijk wat goede seks inhoudt: ze is intenser dan ooit klaargekomen, en dat meerdere keren achter elkaar. Cilla daarentegen heeft geaccepteerd dat 'die penis' nu eenmaal bij haar hoort, al was het maar omdat de vraag naar een *shemale* nu eenmaal groter is dan naar een transseksueel.

Esther

De Amsterdamse regisseur Esther Prade heeft de twee zeven jaar lang van dichtbij gevolgd, eerst als Cedric en Dennis en daarna als Cilla en Ilona. Ze brengt de vriendschap, de twijfels, de worsteling, de acceptatie en ook het uit elkaar vallen van de vriendschap in beeld. Ze doet dat met warmte en humor, maar ook met een scherp oog voor de dramatiek van levens die zo ingewikkeld in elkaar zitten. En Prade weet waarover zij het heeft: ook zijzelf, van huis uit ingenieur, heeft diepe dalen gekend - dieptepunten die haar ertoe hebben aangezet te gaan filmen - om juist deze film te maken. Haar betrokkenheid bij de levens van Cilla en Ilona werkt als de lijm die de twee verhalenlijnen bij elkaar houdt, ook al zijn Cilla en Ilona op een bepaald punt al lang uit elkaars leven verdwenen. Esther zelf speelt dan ook kleine, maar belangrijke rol in de film.

Vrouwen

Als Cilla en Ilona definitief uit elkaar gaan, zien ze elkaar nog één keer als Cilla de dozen met haar spulletjes uit het appartement van Ilona komt halen. Cilla weigert de uitgestoken hand van Ilona. Met haar wil ze niets meer te maken hebben, laat staan haar de hand schudden. Pijnlijk voor Ilona, die haar nog altijd in haar hart heeft.

In de laatste scène heeft Prade de twee tegenpolen weer bij elkaar gekregen - een ongemakkelijk weerzien. Ilona is in alle opzichten een vrouw geworden - voor Cilla een confrontatie met haar eigen onvermogen, want zij is nog altijd dezelfde vrouw in een half mannenlichaam. Haar onzekerheid probeert ze te verbloemen met onverschilligheid en scepsis. Het werkt niet: de 'leerling' is de 'leermeester' op alle fronten voorbij gestreefd. De film is dan bijna klaar; Prade beseft dat het tijd is om de twee haar jarenlange interesse te verklaren, om uit te leggen waarom zij zo bij hun levensgeschiedenis is betrokken. Ook zij was ooit iemand anders, ook zij is 'getransformeerd'.

Het is juist deze betrokkenheid die van **Whatever Will Be** veel meer maakt dan de geijkte films over transgenders. Het is een eerlijke en ontroerende, grappige en tragische, maar vooral meelevende en respectvolle film geworden over vrouwen die anders zijn: Cilla, Ilona én Esther.

Whatever Will Be is geproduceerd door Memphis Film & Television, Esther Prade Productions en RTV Rijnmond. De film is geschreven en geregisseerd door Esther Prade. Sander Kuipers is de editor. Cees van der Wel van RTV Rijnmond is coproducent. Bastiaan Egberts heeft originele muziek gecomponeerd. Camera door Esther Prade en additioneel camerawerk van Marc Felperlaan. Scriptconsultancy door Lies Janssens en Sherman De Jesus. Geluidsontwerp & mixage door Ranko Paukovic. Esther Prade, Sherman De Jesus en Cécile van Eijk zijn de producenten.

De producenten zijn de twee hoofdpersonages Cilla van Opstal en Ilona Willemars zeer erkentelijk voor hun zeer openhartige bijdragen en bereidwillige samenwerking aan de film. Zonder hun onvoorwaardelijk vertrouwen was de film niet mogelijk geweest.

De televisie-uitzending is in het najaar bij RTV Rijnmond

Whatever Will Be

documentaire | 2013 | bioscoopversie 76' min. | tv versie 2 X 38' min. | HD Cam | Kleur
Een coproductie van Memphis Film & Television, Esther Prade Productions en RTV Rijnmond werd mede mogelijk gemaakt door Prins Bernhard Cultuurfonds Zuid Holland, Gemeente Rotterdam, Van Leeuwen Van Lignac Stichting.

Publiciteit (interviews, screener, foto's):

www.memphisfilm.net

Memphis Film & Television

Maliebaan 24-26, 3581 CP Utrecht

T. +31 30 233 20 23

F. +31 30 231 04 09

E. info@memphisfilm.net

Publiciteitsfoto's & Persmap te downloaden via <http://www.memphisfilmtv.com/presskits/>

OVER MIJN FILM: WhatEver Will Be - ESTHER PRADE

Soms begin je aan iets, raak je gefascineerd door iets en langzaam beseft je waarom. Hetzelfde overkwam me toen de transseksuele Cilla weer op mijn pad kwam. De laatste keer dat ik haar gezien had was tijdens mijn Filmacademie-tijd, bijna tien jaar geleden. Ze was vol goede moed over de definitieve verandering die ze zou ondergaan.

Ik wist dat Cilla daarvoor een ander leven had. Dat ze zich daar ongelukkig in voelde. En op een gegeven moment nam ze het besluit gewoon te gaan voor wat ze wilde.

Instinctief wist ik wat mijn fascinatie met haar was: jezelf 'heruitvinden'. Omdat ik mezelf ook heruitgevonden had; niet radicaal en dramatisch, zoals de dames in mijn film, maar ook ik was in het leven vastgelopen en heb de moeilijke keuze moeten maken tussen 'wel' of 'niet'.

En dat was de reden waarom ik zeven jaar lang trouw aan de film ben gebleven, ook al waren er instanties die er niet veel in zagen. Het was zwaar en vaak pijnlijk om telkens weer met afwijzing te worden geconfronteerd, maar het rare was, hoe groter het gebrek aan medewerking, hoe vastberadener ik was om door te gaan met de film.

En Cilla maakte het verhaal voor mij nog interessanter, want dankzij haar ontmoette ik Ilona, ook een transseksueel. Waar Cilla eigenlijk niet veranderde, zette Ilona haar transformatie in volle vaart door. Ik ontdekte dat hun moeizame levenspad samen viel met dat van mij - met de lijdensweg van het maken van de film, maar ook met mijn persoonlijke problemen uit het verleden.

De laatste maanden voor de laatste draaidag, begreep ik dat ik aan Cilla en Ilona moest gaan uitleggen waarom ik hun zo bleef lastig vallen. Ik was het aan hen verplicht. Zij hadden zichzelf aan me laten zien; 'moreel' was ik het aan hen verplicht hetzelfde te doen. Alles had te maken met een geheim waarvan niet iedereen op de hoogte was, niet mijn producenten, niet mijn man; eigenlijk maar een handjevol mensen.

En ik besloot mijn eigen verhaallijn onderdeel te laten uitmaken van de film. Ik besepte terdege dat ik daarmee een risico nam. Want ik speel een actieve rol in de film, ik kom in beeld, ik film dat ik film. Deze film zou helemaal niet lijken op de van clichés en stereotiepen vergeven reality-shows, ik wilde niet vanaf een veilige afstand, als een 'fly on the wall', een stel gekke mensen als aapjes in beeld brengen. Ik wilde juist betrokken zijn, echt betrokken. Ik kon niet anders dan erbij horen. Dat is intimiteit.

Maar ook dat zou waarschijnlijk niet goed vallen - niets aan te doen, dat moest dan maar. Dus ik heb mijn film doorgezet, en de film is geworden zoals ik het in mijn hoofd had, zoals het bij mij goed voelde; het is het verhaal dat ik wilde vertellen - over Cilla, Ilona en mezelf. Ik denk dat het me gelukt is alles bij elkaar te brengen: It's my party and I cry if I want to...

Bij makerschap hoort ook dat je beslissingen neemt waarvan je weet dat het niet door iedereen begrepen zal worden. Maar ook al zet ik daardoor mijn hoofd op het blok, ik sta er helemaal en onvoorwaardelijk achter.

En zo heb ik een film gemaakt die voortgekomen is vanuit een instinct. Een nieuwsgierigheid. Een behoefte om iets te begrijpen. Daar laat ik me door leiden. Het allerbelangrijkste voor mij is de interesse in anderen - dat maakt dat je jezelf overstijgt.

CV Esther Prade

Esther Prade studeerde af als ingenieur in de Levensmiddelentechnologie om daarna de Landbouwwuniversiteit Wageningen te verruilen voor de Nederlandse Film en Televisie Academie

te Amsterdam. De eerste film die ze als afgestudeerd regisseur maakte was de persoonlijke documentaire *PRADE WOONT NIET MEER HIER* (50 min/ VPRO / 1998) over haar vader Hans Prade die Suriname voorgoed verlaat, na 10 jaar voorzitter te zijn geweest van de Rekenkamer in een democratisch zwak Suriname.

Zij werkte samen met Frans Bromet aan diverse televisieprogramma's voor de VPRO en HUMAN en specialiseerde zich in het maken van betrokken producties, veelal als camera-regisseur.

De persoonlijk aanpak waarbij de aanwezigheid van de (camera)-regisseur duidelijk gevoeld wordt is kenmerkend voor haar werk, zoals te zien in *GOUD VOOR SURINAME* (25 min/ IKON/KRO/ 2001), een film over Suriname's eerste en enige gouden Olympische medaille, gewonnen door Anthony Nesty, iemand uit haar eigen jeugd.

In de documentaires *De Slag om Rotterdam* (40 min / RTV RIJNMOND / 2006) en *Jonge Idealisten/ Oude Politiek* (50min / HUMAN / Scarabeefilms / 2006) steekt ze haar verbazing over de politieke mores en spel niet onder stoelen of banken.

WhatEver Will Be (76 min / RTV RIJNMOND / 2013) is haar eerste lange documentaire, een film over transformatie en worsteling, iets wat de twee transseksuele hoofdpersonen en de maakster met elkaar delen.

FILMOGRAFIE ESTHER PRADE

Lange documentaires

WHATEVER WILL BE (2013 | 78')

Korte documentaires

DE SLAG OM ROTTERDAM (2006 | 40')

JONGE IDEALISTEN/OUDE POLITIEK (2006 | 50')

GOWTU GI SRANAN (2001 | 25')

PRADE WOONT NIET MEER HIER (1998 | 50')

Televisie- en opdrachtfilms

Diverse korte items (voor de NPS/CULTURA, 2008-2010)

AANPAKKEN EN WEGWEZEN (voor Llink, seizoen 2007/2008)

DROOMBAAAN (voor KRO/Eyeworks BV, 2008)

Mr KAHOONA'S POSITIVE HAPINESS SHOW (voor Llink, 2005)

DAG DOKTER! (voor Teleac, 2004)

IN FOCUS (voor de Nederlandse Moslim Omroep 2004/ 2005)

DE ACHSTE DAG (voor de Humanistische Omroep, 1999 t/m 2003)

EUTOPIA (voor NPS, BBC 2 , Arte, TV4 (Zweden), TV2 (Denemarken), YLE (Finland), 2000)

PRODUCERS

In haar twintig jarig bestaan heeft Memphis Film & Television films voor televisie en theater geproduceerd samen met alle grote publieke omroepen in Nederland en met verschillende Europese partners.

Producers Cécile van Eijk en Sherman De Jesus zijn beide creatieve en financiële professionals en werken samen met getalenteerde en gedreven filmmakers. Sherman De Jesus is daarnaast ook schrijver en regisseur. Cécile van Eijk begon als communicatie en PR professional, voordat zij audiovisuele communicatie doceerde aan de Universiteit van Utrecht en films ging produceren. Zij volgde de management training voor producers aan het Binger Lab, en was bestuurslid van Cultureel Centrum 't Hoogt. Thans lid van de raad van advies van ArtPlex Utrecht. Sherman De Jesus maakte vele uren televisie- en theaterdocumentaires. Hij is medeoprichter en was de eerste vijf jaar festivaldirecteur van het Nederlands Filmfestival, initieerde de eerste Nederlandse Filmmarkt en de Cinema Militans Lezing, was lid van de Gouden Kalf jury en bestuurslid van het Stimuleringsfonds Culturele Media Producties. Hun rijke ervaring en kennis van de creatieve industrie heeft internationaal prijswinnende films opgeleverd. Zoals de speelfilm over de zwarte verzetsstrijder Boy Ecury van schrijver Arthur Japin en regisseur Frans Weisz. De lange non-fictie film Zielen van Napels van Vincent Monnikendam is winnaar van de Kristallen Film en is vertoond op meer dan dertig festivals.

Een andere festivalhit is Tulip Time, een coproductie met omroep Rai en Luce.

De Vlaams/Nederlandse coproductie Verdwaald in het Geheugenpaleis heeft meer dan 50.000 bezoekers getrokken. De korte film Schat van Tamar van den Dop was een Oscar inzending. Memphis Film & Television is lid van de FPN, Nederlandse Vereniging van Speelfilmproducenten en DPN, Documentaire Producenten Nederland.

www.memphisfilm.net

VERTONINGEN

De feestelijke wereldpremière 26 mei 2013 15.30 uur
Filmtheater Lantaren Venster Rotterdam

In aanwezigheid van de twee hoofdpersonen Cilla en Ilona, de crew en regisseur Esther Prade.

Daarna in diverse theaters in Nederland o.a.
Zaterdag 1 juni 2013, 16.00 uur Rialto, Amsterdam
Zondag 9 juni 2013, 14.15 uur LUX, Nijmegen

CREDITS

CAMERA & REGIE	ESTHER PRADE
MONTAGE	SANDER KUIPERS
ORIGINELE MUZIEK	BASTIAAN EGBERTS
GELUIDSONTWERP & MIXAGE	RANKO PAUKOVIC
KLEURCORRECTIE & POST PRODUCTIE	LAURENT FLUTTERT
SCENARIO ADVIES	LIES JANSSEN, SHERMAN DE JESUS
STAGIAIRES	MARLIES KRABBENBOS RENATE JAINANDUNSING
TITELONTWERP	JOOST HIENSCH - SHOSHO
AFFICHE ONTWERP	KODUIJN ONTWERPERS
EINDREDACTIE RTV RIJMOND	CEES VAN DER WEL
COPRODUCENT	ESTHER PRADE
PRODUCENTEN	SHERMAN DE JESUS CÉCILE VAN EIJK

SPECIALE DANK AAN

CILLA VAN OPSTAL en ILONA WILLEMARS

MET DANK AAN

FRANK WIJDENBOSCH * SAMANTA EN PHILIP * KIM NGUYEN VAN NAGELSTUDIO KIM HAIR & NAILS *
KOWAH EN TONY VAN CAFE BONAPARTE * CAFE BONAPARTE EN DE BEZOEKERS * CAFE DE PACHA,
SCHIEDAM * SUZY WONG * BARBARA GOES – DE GRAAF, LOGOPEDISTE * RON EN VANESSA *
MEDEWERKERS VAN HET GENDERTEAM VAN HET UNIVERSITAIR ZIEKENHUIS GENT * PROFESSOR STAN
MONSTREY, UNIVERSITAIR ZIEKENHUIS GENT * EDUARDO, VISAGIST T. LECLERC * SANDER VAN
LEEUWEN, MOSTERT & VAN LEEUWEN * HANS RIKKEN * HANNEKE EN GUIDO JELLEMA * AMANDA RIJFF,
SKINS COSMETICS * MARLENNE LOURENS * WILMA BOEKSTAAF EN SHARROD * HENK TIGGELHOVE *
ELINE VAN WEES * IRENE DE MOL * SILVESTER BROEKHUIZEN * SHARIDA MOHAMEDJOESOEF *
MAURICE RADEMAKER * RONALD MOTTA * PSYQ, ROTTERDAM BOUMAN GGZ, ROTTERDAM * KAREL EN
CASSANDRA * ALBERT VAN DER WILDT * EUNICE LIEVELD * MORAD MACHERHI * YOKA VAN STRAATEN
* ROGERIA BURGERS * OLIVIA BUNING * BEA DE VISSER, HANS EIJSES, ANOTHER FILM * MEVROUW
ANTES EN EVELIEN * FAMILIE VAN BOXTEL * KALTOUM BOUFANGACHA * NATASJA BORCHERS * JUDITH
BARENDRECHT * FRANS BROMET * JAN HAASBROEK * BERT JANSSENS * ROB HAKOFF

en

DAMIR MALENICIC (for his unconditional love and support)

ARCHIEVEN

ANP-KIPPA, PORTRET ESTHER PRADE

MUZIEK

* IF YOU CANT (DEEPER MIX) BY KOJO AKUSA * TRUTH? BY ONLYMEITH * ORGANOMETRON (140811 MIX) BY SPINNINGMERKABA * FUNKY THEME BY TERU (FEAT. RDLUCHTPRODUCTIONS) * AWEL BY STEFSAX * MOMENTS IN SPACE BY SPINMEISTER * 260809 FUNKY NURYKABE BY SPINNINGMERKABA * DROPS OP H2O (THE FILTERED WATER TREATMENT) BY J.LANG (FEAT. AIRTONE) * 260809 FUNKY NURYKABE BY SPINNINGMERKABA * URBANA-METRONICA (WOOH-YEAH MIX) BY SPINNINGMERKABA *

WHATEVER WILL BE IS MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR

RTV RIJNMOND, PRINS BERNHARD CULTUURFONDS ZUID HOLLAND, GEMEENTE ROTTERDAM, VAN LEEUWEN VAN LIGNAC STICHTING

Van Leeuwen Van Lignac Stichting

EEN COPRODUCTIE VAN

MEMPHIS FILM & TELEVISION, ESTHER PRADE PRODUCTIONS EN RTV RIJNMOND

© MMXIII MEMPHIS FILM & TELEVISION / ESTHER PRADE PRODUCTIONS / RTV RIJNMOND

WWW.MEMPHISFILM.NET

WWW.WHATEVERWILLBE.NET